

Ret i min Bemærkning om, at visse andre Punkter af hans Udtalelser ikke vare svarende til den politiske Stilling, han indtager. Nu, det ærede Medlem har fundet Tilgivelse, og det forstaar jeg meget vel, thi det vigtigste er, at Kompromiset kommer i Stand, og det ærede Medlem fra Svendborg har føjet sin Glæde og Taknemmelighed til — ogsaa fra ham skulde der være en Krans ved denne højtidelige Lejlighed.

Jeg hører af en lille Bemærkning, vekslet mellem det ærede Medlem fra Svendborg og det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), at man fra Regeringspartiets Side er meget tilbøjelig til at rydde Sten af Vejen. Det ærede Medlem fra Svendborg var ked over den Form, som Sammenkoblingsætningen havde faaet, idet den kunde opfattes, som om det var Mening, at det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, skulde gennemføres. Det syntes dog det ærede Medlem fra Svendborg var urimeligt, og det ærede Medlem fra Fredericia var straks saa venlig til tredie Behandling at ville ændre den Sætning, saa der ikke kan være nogen Tvivl om, at det slet ikke er det Lovforslag, Regeringen har forelagt om Formue- og Indkomstskatten, som skal behandles, men det Lovforslag, som Landstinget ønsker, der skal behandles. Naar bare der kommer en Lov om Formue- og Indkomstskat, er det godt, saa maa Landstinget gerne forme den. Det er virkelig imødekommende, og det er den Tone, hvori Forhandlingen selvfølgelig bør føres, og som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ogsaa var slaaet ind paa.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremførte nogle Betragtninger over Brændevinsbeskatningens Forhold til Ølbeskatningen og talte om den Urimelighed, at Alkoholen paa den ene Maade var saa meget kraftigere beskattet end Alkoholen paa den anden Maade. Han mente, at der var social Fare derved. Jeg lyttede til disse Betragtninger med nogen Opmærksomhed, for det var ikke længere siden end i Gaar, at vi behandlede et Forslag fra det ærede Medlem, hvor han i sin Betænkning, nemlig til Lovforslaget om Ølskatten, har anbefalet at gaa over til Beskatning af alt Øl med følgende Sætning: „Da Alkoholsynspunktet paa hele dette Omraade er saa fuldstændigt forladt”. Det ærede Medlem har altsaa i Gaar overfor Ølbeskatningen erklæret, at Alkoholsynspunktet er ganske forladt, og nu i Dag staar han og argumenterer angaaende Forholdet mellem Øl- og Brændevinsbeskatningen

under Alkoholsynspunktet. Men det kan for Resten ikke overraske saa overordentlig meget, da det ærede Medlem jo i ke behersker Ideerne, men lader tilfældige Ideer beherske sig.

Til den ærede Finansminister skal jeg paa Grund af den Form, hvorunder Forhandlingen føres, kun sige nogle faa Ord, Hovedparten maa jo vente til tredie Behandling. Den højtærede Finansminister sagde, at jeg vidste meget godt, hvorfor en Merbeskatning af den velhavende Befolknings Alkoholforbrug, som han ogsaa ønskede, ikke kunde finde Sted. Det er meget rigtigt, det ved jeg særdeles vel. Men naar baade den højtærede Finansminister og jeg vide dette, at Alkoholbeskatning af den velstaaende Befolknings Forbrug ikke kan finde Sted, drager jeg een Konsekvens deraf, nemlig denne, at saa burde en demokratisk Regering ikke gaa til at beskatte den mindre velstaaende Befolknings Alkoholforbrug, medens den højtærede Finansminister drager en anden Slutning deraf, idet han siger: Vel, saa lade vi den velstaaende Befolknings Alkoholforbrug ude af Betragtning og beskatte den mindre velstaaende Befolknings Forbrug (*Er Stemme*: Saa meget mere). „Saa meget mere”, siges der, meget rigtigt, thi ellers kunde Beskatningen være fordelt. Den højtærede Finansminister fremsatte yderligere den Betragtning, at der er mange demokratisk styrede Lande, hvor man har en højere Brændevinsafgift end hos os. Ja, det er meget rigtigt. I England f. Eks. have de den højeste Brændevinsafgift, der overhovedet eksisterer; men enhver Skat maa jo ses i det System, hvori den befinder sig, og den engelske Brændevinskat er saa godt som den eneste Forbrugsskat, der eksisterer i England. Brændevinsbeskatningen er omtrent den eneste eller i hvert Fald den væsentligste Maade, hvorpaa den almindelige Del af Befolkningen yder sin Del til Beskatningen ad indirekte Vej, og det bliver da et ganske andet Forhold i et saadant Land end i et Land som vort, hvor det almindelige Forbrug bliver beskattet. Men om disse Forhold komme vi til at tale ved tredie Behandling, og der komme vi ogsaa til at tale om Værdibeskatningsprincippet.

Den højtærede Finansminister bebudede en Kritik af den Beregning, jeg havde fremsat om Værdibeskatningen. Den maa jeg altsaa imødesee, men jeg skal gerne, for at den højtærede Minister kan vide, paa hvilket Grundlag han skal betragte min Beregning, gøre opmærksom paa, at jeg